

сърбите, хърватите съ славянски народи, от единъ и същи корень, на брой 120 милиона души, просвѣтени, мощни, съ голѣма тежесть на европейските везни.

Въ общата бъркотия въ Европа разни обществено-стопански и политически учения — комунизмъ, социализмъ, социалдемократизъмъ, конституционенъ монархизъмъ, империализъмъ, плашатъ мнозина, ала всички тия учения ще бѫдатъ схващани и прилагани въ живота така, както основните качества на расата ги възприеме.

Славянска федерация или конфедерация. — Идеята за федерация или конфедерация между държавите, за да се избѣгнатъ враждебни и противоположни искания, занимава нашия общественикъ. Той следи вестници и списания, които пишатъ по тоя въпросъ и самъ зема участие въ обсѫжданията му. Между книжата му се намира изрѣзка отъ голѣмия в. „Изтокъ и Западъ“ — съ статия, чито мисли отговарятъ на неговите схващания и затова се приема да е написана отъ него. Авторътъ предпочита конфедерацията предъ федерацията и твърди, че конфедерацията е единственото срѣдство, което осигурява народния животъ, като политическа свобода, предъ голѣмите народи. Особено за славяните конфедерацията е по-пригодна и е отъ голѣма важностъ, защото тя запазва общите интереси на всички, като едноплеменни и отдѣлните интереси на всѣки клонъ. Славянската конфедерация ще да осигури на всѣко племе народния битъ, както той е развитъ отъ историята му, и същевременно и общия за всички народенъ животъ. Следователно, панславизъмъ може да съществува не като русизъмъ (руско надмощие), а като славянска конфедерация (съюзъ на равноправни държави).

Отъ главните народи въ Турция — сърби, българи, ромъни и гърци, всѣки отдѣлно отъ тѣхъ е достатъчно голѣмъ, щото да може да състави своя държава. Преди нахлуването на турцитъ тѣзи народи имали отдѣлни държави и съ били въ много отношения по-цивилизовани, отколкото други държави въ западна Европа. Днесъ тѣ иматъ единъ общъ интересъ — да премахнатъ отоманската империя и да подобрятъ или спечелятъ